

บทอ่านที่ 1

กจ 8:26-40

ในครั้งนั้น ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้ากล่าวแก่ฟิลิปว่า “จงลุกขึ้น และเดินทางไปทางทิศใต้ ตามทางที่ลงมาจากกรุงเยรูซาเล็มไปยังเมืองกาซา ทางนั้นเป็นทางเปลี่ยว” ฟิลิปจึงลุกขึ้นออกเดินทาง ระหว่างทางเขาพบชาวเอธิโอเปียคนหนึ่ง เป็นขันที ข้าราชการของพระราชินีคานดาสีของชาวเอธิโอเปีย...ได้มานมัสการพระเจ้าที่กรุงเยรูซาเล็ม

ขณะเดินทางกลับ เขานั่งในรถและอ่านหนังสือของประกาศกอิสยาห์อยู่ พระจิตเจ้าตรัสแก่ฟิลิปว่า “จงตามรถคันนั้นไปให้ทันเถิด” ฟิลิปจึงตามไป ได้ยินเขากำลังอ่านหนังสือของประกาศกอิสยาห์ จึงถามว่า “ท่านเข้าใจข้อความที่กำลังอ่านหรือ?” ขันทีตอบว่า “ข้าพเจ้าจะเข้าใจได้อย่างไร ถ้าไม่มีใครอธิบาย?” แล้วเขาก็เชิญฟิลิปขึ้นไปนั่งด้วย ข้อความของพระคัมภีร์ที่เขา กำลังอ่านอยู่นั้น มีดังนี้

เขาถูกนำไปฆ่าเหมือนแกะตัวหนึ่ง ลูกแกะไม่ออกเสียงเมื่ออยู่ต่อหน้าคนตัดขน ฉันทิด เขาก็ไม่อ้าปากฉันทิดนั้น เมื่อเขาถูกเหยียดหยาม เขาไม่ได้รับความยุติธรรมเลย ใครจะเล่าถึงเชื้อสายของเขา? เพราะว่าชีวิตของเขาถูกยกไปจากแผ่นดินนี้แล้ว?

ขันทีจึงถามฟิลิปว่า “โปรดบอกข้าพเจ้าเถิดว่า ประกาศกกล่าวเช่นนี้หมายถึงใคร หมายถึงตนเองหรือผู้อื่น?” ฟิลิปจึงเริ่มพูดประกาศข่าวดีเรื่องพระเยซูเจ้าให้เขาฟัง โดยอธิบายพระคัมภีร์เริ่มตั้งแต่ตอนนี้

ขณะเดินทางอยู่นั้น ทั้งสองคนก็มาถึงแหล่งน้ำแห่งหนึ่ง ขันทีจึงกล่าวว่า “ดูซิ ที่นี่มีน้ำ มีอะไรขัดขวางมิให้ข้าพเจ้ารับศีลล้างบาปเล่า?” เขาสั่งให้หยุดรถ ทั้งฟิลิปและขันทีลงไปในน้ำ ฟิลิปล้างบาปให้ขันที เมื่อทั้งสองคนขึ้นจากน้ำแล้ว พระจิตขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำฟิลิปไปที่อื่น ขันทีไม่เห็นฟิลิปอีก...

พระวรสาร

ยน 6:44-51

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสกับประชาชนว่า

“ไม่มีใครมาหาเราได้ นอกจากพระบิดาผู้ทรงส่งเรามาจะทรงชักนำเขา และเราจะทำให้เขากลับคืนชีพในวันสุดท้าย มิเขียนไว้ในหนังสือของบรรดาประกาศกว่า ทุกคนจะได้รับคำสอนจากพระเจ้า ทุกคนที่ได้ฟังพระบิดา และเรียนรู้จากพระองค์ ก็มาหาเรา ไม่มีใครได้เห็นพระบิดา นอกจากผู้ที่มาจากพระเจ้า เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่เชื่อในเรา ก็มีชีวิตนิรันดร์ เราเป็นปังแห่งชีวิต บรรพบุรุษของท่านทั้งหลายได้กินมานนาในถิ่นทุรกันดาร แล้วยังตาย แต่ปังที่ลงมาจากสวรรค์เป็นอย่างไร คือผู้ที่กินปังนี้แล้วจะไม่ตาย เราเป็นปังทรงชีวิตที่ลงมาจากสวรรค์ ใครที่กินปังนี้จะมีชีวิตอยู่ตลอดไป และปังที่เราจะให้นี้ คือเนื้อของเราเพื่อให้โลกมีชีวิต” ชาวยิวจึงเถียงกันว่า “คนนี้อาเนื้อของตนให้เรากินได้อย่างไร?”

การแพร่ธรรมจากเยรูซาเล็มขยายไปทุกทิศ บัดนี้ลงได้ไปยังอัฟริกาเหนือคือประเทศเอธิโอเปีย แต่ไม่มีใครมาหาพระเยซูเจ้าได้นอกจากพระบิดาจะทรงชักนำเขา การกลับใจจึงเป็นเรื่องของพระพรที่พระพรทานให้และเราต้องสวดขอ มีอีกหลายคนที่ต้องการการกลับใจรวมทั้งตัวเราด้วย ประการแรก ต้องเริ่มด้วยการสวดขอพระทรงชักนำจิตใจของพวกเขาและของเรา มิใช่เริ่มด้วยความสามารถของเราที่จะไม่กลับใจใคร

พหุศัสดิ

18

เมษายน

สัปดาห์ที่ 3

เทศกาลปัสกา

สดด 66:8.16-17.

19-20

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 3